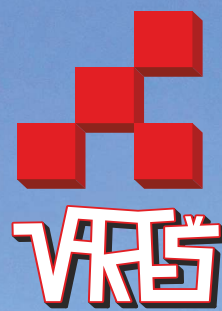

BOBOVAC

LIST VAREŠKIH HRVATA

GODINA XXVIII. • BROJ 333 • RUJAN 2022.

Cijena 2 KM • Za inozemstvo 2 €

ISSN 1512-813X

9 771512 813006

Ljeto je i kalendarski na zalasku, a kako se nadvija jesen i opadaju temperature tako na našem kontinentu, osobito sjevernije, rastu energetske brige i bojazni oko toga što bi se tek moglo dogoditi zimus. Došlo se vrlo brzo do toga da više ni inflacija nije toliko problem, platit će se ono što se platiti mora – samo da toga ima. A to je prije svega energija i ako to slikovito promatramo kao domine onda je ona čeona domina plin. Među zemljama Europe najviše pogođenim energetskim hirovima Rusije i zastojima u isporuci zbog rata u Ukrajini čeona je domina Njemačka – najrazvijenija ekonomija, a u isti mah najveći europski potrošač plina i praktično ovisnik o njemu. Unutar Europske uni- je traži se odgovor u vidu sporazuma o solidarnosti odnosno međudržavnom dijeljenju plina ako dođe do teške krize u opskrbi ovim energentom. Njemačka je stoga dosad bila najaktivnija u pokušajima sklapanja bilateralnih sporazuma sa susjednim državama, ali su one, npr. zemlje Beneluksa, u nešto boljoj poziciji pa ne pokazuju volju za tako nečim.

Paniku dodatno podgrijava ukrajinski predsjednik **Volodymyr Zelenskyy** koji se iz filmskog glumca u proteklih pola godine rata u svojoj zemlji prometnuo u *influsera* i tipa koji se umije cjenkati. "Ove zime Rusija se priprema za odlučujući energetski napad na sve Europljane, da uništi normalan život svakog europskog građanina", kazao je on, a prenio BBC. Poanta je: mi (Ukrajinci) spašavamo Europu, dajte nam još i još oružja da se borimo protiv Rusa. Nadovezuje se predsjednik Vijeća EU **Charles Michel** i obznanjuje: "Korištenje plina kao oružja od strane Rusije neće promijeniti odlučnost EU. Ubrzat ćemo naš put prema energetske nezavisnosti. Naša je dužnost zaštititi naše građane i podržati slobodu Ukrajine".

Moskva pak poriče korištenje zaliha energije kao ekonomskog oružja protiv zapadnih zemalja koje podržavaju Ukrajinu. Američka vanjska politika je više zainteresirana za bavljenje regionom Indopacifika i Kinom nego Europom i Rusijom, međutim ova vanredna okolnost je otvo-

IZMEĐU DVA BROJA

rila priliku SAD-u da, uz ne mnogo veliki trošak vojne pomoći Ukrajini, još jednom rivalu nanese dugoročnu štetu i ponovo ostvari veći utjecaj na kolebljive saveznike u Europi.

Rat se dotle jače razbuktao i stvari s ukrajinskom kontraofenzivom ne odvija-ju se nimalo dobro po Rusiju – u svega nekoliko dana izgubila je osvojeni teritorij veličine Danske – što predsjednika Ruske Federacije **Vladimira Putina** čini još manje predvidljivim i pogoduje atmosferi straha od novih energetskih odmazdi. Procjenjuje se da će mnogi građani u EU ove zime imati neizdržive troškove grijanja i vlade širom kontinenta razmatraju koje mjere poduzeti za ublažavanje krize. Njemačka je svojim građanima na konto toga najavila paket pomoći od 65 milijardi eura, ali poziva na maksimalne uštede energije te već poduzima niz mjera najavljujući propise po kojima će maksimalno dopušteno grijanje u javnim zgradama biti 19 stupnjeva Celzija, zgrade i spomenici više neće biti osvijetljeni noću, kao ni reklamni panoi. Njemački građani su u panici dosad pokupovali preko 650 tisuća grijalica i ako bi se nastavili povoditi za time pojavit će se rizik od preopterećenja električne mreže. Čini se da su trenutno najtraženiji ljudi u cijeloj Njemačkoj energetski konsultanti, kojih ima 13 tisuća i s pojedinačnih konzultacija prelaze na grupne seanse na kojima izlažu osnove uštede energije u domaćinstvu. Prepo-

ruke idu od toga da umjesto spremanja večere ili izlaska na večere jedu grickalice, te da se po mogućnosti rjeđe tuširaju, i to mlakom vodom. Pomalo nestvarno, ali se događa.

Kad promatramo nas u Bosni, u odnosu na trenutne europske brige, zabrinutost nije uočena. Mi "krkamo" loš i kiseo ćumur, gušimo se ali ne odustajemo, ložimo i zdravo mlado drvo, cijele šume zimi prođu kroz naše dimnjake, i konačno možemo ustvrditi da se pokazujemo mudrim od razvijenih Europljana; eto im sad njihova ekologija. A što se tiče cijena odnosno aktualnih poskupljenja Bosna je s boljestojećima u stopu ili korak ispred. "Metar" ogrjevnog drva skuplji je za 10 KM u šumovitim Varešu nego u najbližoj europskoj metropoli Zagrebu. Litra goriva skuplja je u Varešu za 0,30 KM nego recimo u Crnoj Gori uz Jadransku magistralu.

Ali, dragi naši lijepi građani BiH, ne zaboravite izaći na izbore. Nema veze što se to zove izbori i što vas zovu biračima, ne dajte se smesti: vi ste tu samo da glasate. Država je u opasnosti, oko nas neprijatelji. Ne dajmo svoga tora i ne dajmo se s državnih jasala.

Zvuči li ovo nekome grubo ili plitko? Ako zvuči, trebao bi se zapitati zašto njegov politički lider (i svi ostali koji vodu mute) ne prihvati predizbornu debatu i sučeljavanje (pozvao ih je, navodno, državni TV servis), pa da se pred cijelim narodom pokaže u svojoj intelektualnoj veličini ili bi pak bilo u mizernosti. Zar to nekakav kandidat za državno predsjedništvo ne bi dugovao građanima svoje zemlje? Ali što bi. Šepurit će se na jesenjem suncu ispred kafića s grupicama sljedbenika, graktati u kontroliranom okruženju na dvoranskim skupovima ili se retuširani smijuljiti s plakata po taramama, a glasovi će svakako doći...

B

POTPORA LISTU "BOBOVAC"

N. N., Vareš – 30 KM,
N. N., Hrvatska – 200 €,
Srpko Pantić, Slovenija – 50 €,
Ana Zlović, Nizozemska – 50 €,
A. i M. Marić, Hrvatska – 100 €,
dr. Krešimir Mlivončić, Njemačka – 50 €.

Svima hvala lijepa!

Izdavanje ovog broja potpomognuto je sredstvima Središnje uprave Hrvatskoga kulturnog društva "Napredak" i sredstvima Središnjega državnog ureda za Hrvate izvan Republike Hrvatske

IZ ŽUPNIH MATICA

VAREŠ	Kršteni:	Jakov Jozelić (Ante i Ivane).
	Vjenčani:	Ivan Grgić i Tamara Anđić.
	Umrli:	Zdenka Jarmanović rođ. Suljuzović (1950.), Bernardica Bogeljić rođ. Jakovčić (1946.), Mirko Krajinović (1958.), Jozo Drijenčić (1940.), Ignacije Dodik (1942.).
BOROVICA	Umrli:	Mara Nikolić (1935.), Mirko Djaković (1933.).

Na naslovnici – Korito Stavnje u središtu Vareša (foto: M. Marijanović)

Na početku školske godine

Prvog dana rujna počela je nova školska godina. To je trenutak u kome, iz godine u godinu, vršimo "smotru" i bilježimo trendove po pitanju broja učenika, a ove godine prilika je i da se sagleda ima li ikakvog utjecaja činjenica da se pokreće veliki rudarski projekt u Varešu.

U razgovoru s menadžmentom Osnovne škole "Vareš" dobili smo podatke koji pokazuju da se opadanje broja učenika ne zaustavlja. A brojka ne opada samo kod upisa, nego se i tijekom školske godine dodatno osipa. U prošloj školskoj godini recimo, zbog odseljavanja obitelji, iz škole se naknadno ispisalo 5 učenika. Počelo se, lani, s ukupno 244 đaka, u matičnoj i područnim školama, a završilo s 239. Ovu godinu Osnovna škola "Vareš" započinje s 224 đaka, što je dakle 20 djece manje, ili cijeli jedan dobar razred. Kad se te brojke dalje razlože dolazimo do podatka da nastavu u matičnoj školi pohađa 201 đak, a da ih u 6 područnih škola ima 23 i to: u Ligatićima 1, u Očeviji 1, u Dragovićima 9, na Pržićima 5, na Pogari 3 i u Vijaci 4. Nastavu po bosanskom nastavnom programu pohađaju 134 učenika, a po hrvatskom 90. U prvi je razred upisano ove školske godine 16 djece, od čega 12 za bosanski program a 4 za hrvatski, a od tih 16 svega 2 prvčića polaznici su u matičnu školu u gradu. To je podatak koji ne ulijeva ohrabrenje. Iz reda doseljenih u Vareš koji su pronašli zaposlenje u rudarskoj tvrtki zabilježen je tek prvi đak, iz Srebrenika.

U OŠ "Vareš" na stol pred nas izneseno je i dobrih vijesti. Bilo je, naime, radova na osuvremenjivanju prije svega dvorane za tjelesni odgoj i na tzv. energetsom utopljavanju, a povrh svega, što je za cijeli grad važna vijest, škola napokon prelazi na novi, ekološki prihvatljiv energent. Školski dimnjak, no ima takvih u gradskim ustanovama još nekoliko, jedan je od onih iz kojih gusti otrovni dim stvarno nije bilo lijepo vidjeti, a još manje zdravo udahnuti, pogotovu djeci u školskom dvorištu. Trenutno se dakle mijenjaju kotlovi i slijedi prelazak na pelet. Izmijenjeni su u međuvremenu i radijatori, nešto sredstvima škole, nešto u sklopu projekta novog sistema zagrijavanja prostorija, pa tako i u dvorani za sport i tjelesni odgoj. U njoj se naplaćuje onima koji tu navečer upražnjavaju rekreaciju pa su upravo ta sredstva iskorištena za radijatore. Spomenuti projekt realiziran je preko Federalnog ministarstva za prostorno uređenje i okoliš, a podržan kreditnim sredstvima Svjetske banke. Iz istog fonda ugrađena je nova stolarija i urađena izolacija na fasadi onog krila škole koje zovu aneksom, a u sklopu kojeg je i sportska dvorana. Na dvorani je također izmijenjen i konačno izolacijski riješen krov.

Tada je preostalo, da bi preuređenje bilo kompletno, modernije i s uštedom energije u svakom pogledu, staru rasvjetu u sportskoj dvorani zamijeniti i uvesti tzv. led tehnologiju, onda i podnu podlogu obnoviti. Kad je dignut stari parket ispod je bila velika vlaga, za većih kiša i poplava vodom se natapala staklena vuna. Stavljani su ispod poda novi i suvremeni izolacijski materijali, a finalna podloga je također po novim standardima i odsad gumena. No, ovi radovi nisu bili dio paketa financiranog od Svjetske banke nego je angažmanom **Vedrane Dugonjić**, zastupnice HDZ-a BiH u Skupštini Zeničko-dobojskog kantona, na čemu joj iz škole kao svojoj sugrađanki zahvaljuju, ministarstvo financija ZDK-a za tu svrhu odobrilo 50 tisuća KM.

Dana 8. rujna, kako bi se uvjerali u kvalitetu izvedenih radova, OŠ "Vareš" posjetili su kantonalni dužnosnici – ministar finan-

S dužnosnicima iz Kantona, ispred Osnovne škole "Vareš"

cija **Josip Lovrić** i ministar gospodarstva **Zlatko Jelić**, te zamjenik predsjedatelja Skupštine ZDK-a **Ivo Tadić**, a u pratnji općinskog načelnika **Zdravka Maroševića** i zastupnice Dugonjić. Nakon prijema kod direktora škole **Murisa Parića** i njegove zamjenice **Ilijane Vidović**, kantonalni dužnosnici razgovarali su s načelnikom u njegovu kabinetu o projektima u narednom razdoblju.

Zaključno treba reći da su ovogodišnja ulaganja u OŠ "Vareš" dostigla iznos od 333 tisuće KM; prvobitno je bilo planirano 215 tisuća, ali je to zbog inflacije izašlo na 283 tisuće, te pridodano spomenutih 50 tisuća za sportsku dvoranu.

Ukupno je iz osnovnih škola u Varešu proljetos izašao 51 učenik, a u Mješovitu srednju školu "Nordbat 2" u Varešu upisalo se njih 39. S ukupnim brojem od 152 u svim razredima, vareška srednja škola već nekoliko godina drži se na plus-minus 2 učenika. Od direktora **Mirnesa Hrvata** saznajemo da je smjer fizioterapeutske tehnike, koji su tijekom protekle tri školske godine izabrala ukupno 54 učenika, ove godine zamijenjen ugostiteljsko-turističkim smjerom, za koji se opredijelilo 9 polaznika srednje škole. Gimnaziju je izabralo njih 14, saobraćajnu (zvanje vozač) upisalo je 11, dok se interes za zvanjem rudar u podzemnoj eksploataciji pokazao slabim – svega 5 upisanih – unatoč tome što taj smjer stipendira tvrtka Eastern Mining, kod koje će ti učenici ići i na praksu u rudokop na Rupicama kod Borovice i na koncu, prema ugovoru s tvrtkom, po završetku škole dobiti ondje i zaposlenje. Razgovara se između tvrtke i škole također o tome da naredne godine bude ponuđen na upis i rudarsko-geološki smjer, tako da će se ova srednjoškolska ustanova razložno sve više orijentirati u pravcu tih zanimanja kako bi učenike po završetku čekao siguran posao i to u lokalnoj sredini, za razliku od fizioterapeuta recimo koje se odškoluje kako bi danas-sutra praktički bili otpremljeni iz Vareša.

I vareška je srednja škola radila na poboljšanju uvjeta, koliko je mogla vlastitim sredstvima, te uz financijsku pomoć Općine (2.440 KM) i Eastern Mininga (2.000 KM). Počela je restaurirati bivši klub učenika, odavno zapušten a zanimljiv prostor u suterenu škole koji može biti i za iznajmljivanje za radionice, seminare, bankete i sl. Na koncu, i srednja škola je sredstvima Svjetske banke već trebala doći na red za energetske utopljavanje i za prelazak na grijanje peletom, ugovor po tom projektu potpisan je potkraj 2020. godine, ali poremećaji izazvani inflacijom i rast troškova materijala odgodili su implementaciju dok se ne namakne dodatnih sredstava, a prema informaciji koju ima direktor Hrvat trebalo bi to biti uskoro.

3

Donacija – Za pučku kuhinju u Varešu od dr. Krešimira Mlivočića – 100 eura.

Na svečanoj sjednici, tijekom intoniranja himne

S optimizmom u budućnost

M. Marijanović

U Radničkom domu 16. kolovoza 2022. godine održana je svečana sjednica Općinskog vijeća Vareš u povodu proslave Dana općine. Sjednici su nazočili općinski vijećnici, direktori lokalnih javnih ustanova i poduzeća, predstavnici mjesnih zajednica, nevladinog sektora i ugledni gosti među kojima akademik Anto Markotić iz Zagreba, Enver Hadžiahmetović ministar komunalne privrede, infrastrukture, prostornog uređenja, građenja i zaštite okoliša u Vladi Kantona Sarajevo, Mladen Rudež iz Zaklade za obnovu i razvoj regije Vareš.

Sjednicu je otvorila predsjedavajuća Općinskog vijeća Vareš Mahira Brkić, čestitala Dan općine i prva se obratila nazočnima kazavši:

"Kada mene kao vareško dijete sedamdesetih pitaju kakav je to grad Vareš bio nekada, vrlo lako i jednostavno dam odgovor: Vareš je bio poznat po tome što je imao više radnika nego stanovnika te samim tim morao uvoziti radnu snagu. Godinu dana prije ko bi rekao da ću iza ove govornice kazati ovo što slijedi u nastavku. Mnogi su mislili da Vareš više nikada neće krenuti tim putem, ali na zadovoljstvo svih onih kojima je Vareš u srcu, ovaj mali bosanskohercegovački grad će ponovo da krene utabanom stazom. Danas iz mene ne govori samo to vareško dijete, danas iz mene priča odrasla, staložena osoba svjesna svoje društveno-političke odgovornosti. Teške godine su iza nas. Mnogo društveno-političkih osoba iz prošlosti, još više njihovih postupaka su ni manje ni više nego

možda za osudu. Ali mi danas nismo oni. Mi ne gledamo u retrovizor života nego idemo samo naprijed. A sa osudama neka se nose sami oni koji su Vareš bili doveli u stanje beznađa. Ovo je poseban, svečani dan kada je neophodno sve posmatrati s malo vedrije strane i sa strane mnogo entuzijazma, a za koji, iskreno rečeno s današnje taške gledišta, itekako imamo argumente."

Akademiku Anti Markotiću pružena je prilika da se obrati kao gost. On je kazao:

"Lijepo je danas biti u ovoj dvorani, kulturnoj dvorani i nekadašnjeg Vareša, ovdje smo rasli – moja generacija – u onom kulturnom smislu i drago mi je da ste ovaj objekt obnovili na ovaj način. Ovo je prigoda da se kao rođeni Varešanin obratim i da se zahvalim, gosp. načelnice, na pozivu. A pred vama je, pod navodnicima, krivac za ovaj datum, dakle 16. kolovoza kada je 1891. upaljen centralni metalurški agregat, visoka peć, najveća u južnoj Europi, i kada mi od majdanskog rada i grada majdana postajemo pravi industrijski grad. Drago mi je da je ovaj datum od strane Općinskog vijeća Vareš prihvaćen i da je to danas evo vaš, a i moj dan.

Čestitke i našem načelniku. Do nas dopire, načelnice, da postadoste i najnačelnik, i to po drugi put. Biti nagrađen po europskim kriterijima, to je pravo priznanje. U to ime, gospodine načelnice, moje osobne čestitke.

Pojavio se i Adriatic Metals, jedna grupacija koju ja vrlo dobro poznajem, navodno ću biti njihov konzultant, što nije loše, i po njih i po mene jer pazit ću na neke stvari. Adriaticu želim sretnu i uspješnu budućnost jer Adriatic znači

novi početak Vareša, u gospodarskom smislu. Na kraju svima vama, našem Varešu i mom Varešu želim puno dobroga u sadašnjosti, a posebno u budućnosti."

Uslijedio je govor općinskog načelnika Zdravka Maroševića u kome je između ostalog poručio:

"Želim čestitati ovaj dan svima nama i posebno zahvaliti svima onima koji rade savjesno i odgovorno, dajući doprinosa razvoju naše sredine. Ovo moram posebno istaknuti: u našem zakonodavnom tijelu 19 je vijećnika, 8 političkih subjekata, a sve krucijalne odluke za Vareš donose se jednoglasno, na što mogu biti samo ponosan. Dalje: iseljništvo sada dolazi u malo većem broju da se raspituje za mogućnosti ulaganja. To je zato što iz dana u dan ima sve više rezona razmišljati o ulaganju i oplođivanju stečenog kapitala u Varešu. Ljubav je nešto drugo. Ljubav možeš imati prema rodnom kraju i živjeti daleko odavde, uvažavati sve njegove vrijednosti, ali se živi od rada, rada i samo rada. Zatim: kad gledam naš sport, našu mladež, naša udruženja, zahvaljujući stabilizaciji općinskog proračuna i aktivnostima koje provodi Adriatic Metals odnosno Eastern Mining, u novije vrijeme sve ide lakše i nabolje. A mi naravno imamo volju i mlade ljude koji danas uspješno brane boje Vareša. Gdje god su otišli ili su prvi ili među prvima. To je rezultat rada, odgovornosti i tradicije koja se nastavlja. Stoga ostanimo kakvi jesmo. Danas smo, kako kažu, atipični, a to znači pozitivni, i pozivam da svatko na svom radnom mjestu odgovori zadatku za koji prima plaću. Samo obavi ono čega si se prihvatio.

Mi ćemo danas ovdje podijeliti i određeni broj zahvalnica zaslužnima za doprinos lokalnoj zajednici. A najljepša zahvalnica koja je danas mogla nama doći od strane ljudi, dužnosnika na višim instancama, koji su uistinu pomogli, uzimam primjer Vlade Zeničko-dobojskog kantona, došla je ovoga puta iz Sarajeva u vidu konkretne pomoći i podrške našoj općini. Ali moram isto tako reći da imamo suprotan primjer Federacije, odakle nas treći puta odbijaju, teško je razumjeti zašto. Ministar Enver Hadžiahmetović iz Vlade Kantona Sarajeva u ovom danu donio je najveći poklon – da varešku javnu rasvjetu s 80 tisuća KM poboljšamo u led rasvjetu. Ministre, Vama veliko hvala i nadamo se da ćemo se znati odužiti. Hvala i akademiku Markotiću na odanosti Varešu i svima želim sretan Dan općine s pogledom u bolju budućnost o kojoj sam govorio i onda kad mnogi u to nisu vjerovali."

Pristupilo se potom uručanju priznanja.

Za nesebičnu podršku pruženu ženama, civilnim žrtvama rata, i povratnicama u općinu Vareš, s posebnim doprinosom u ekonomskom osnaživanju i razvoju, zahvalnica je dodijeljena udruzi "Snaga žene" iz Tuzle, koju je primila dr. Branka AntićŠtauber.

Za nesebičnu pomoć osnaživanju žena, socijalnu i ekonomsku podršku žena-

Plaketu za NK "Vareš" preuzeo je Nermin Hrvat

ma općine Vareš, zahvalnica je dodijeljena i udruzi "Medica" iz Zenice, primila ju je Sabina Husić.

Za dugogodišnji humanitarni rad i nesebičnu pomoć pruženu stanovništvu općine Vareš sljedeća zahvalnica adresirana je na humanitarnu organizaciju "Human Appeal International" iz Sarajeva.

Jedna je zahvalnica dodijeljena posthumno, bivšoj tajnici nekoliko općinskih načelnika Ameli Bureković, za odanost općini Vareš i pokazanu životnu hrabrost, te za kolegijalnost, dugogodišnju suradnju, predanost i iznimnu posvećenost poslu i ljudima.

Posljednja u nizu zahvalnica ove godine dodijeljena je Amini Hrvat, članici tekvando kluba "Bosna" iz Visokog, koja je postala državna prvakinja u tekvandou, a prošle godine osvojila i zlatnu medalju na Balkanskom prvenstvu u Bukureštu. Zahvalnicu je dobila za promociju i

afirmaciju općine Vareš u svijetu sporta i za ostvarene rezultate na domaćim i međunarodnim natjecanjima.

Najveće općinsko priznanje – plaketa s grbom općine Vareš – dodijeljena je Nogometnom klubu "Vareš" za razvoj sporta, rad s mladima, kontinuiranu afirmaciju općine Vareš i čuvanje tradicije duge 95 godina. K tome, NK "Vareš" je sezonu 2021/22. završio kao viceprvak Kantonalne lige. Priznanje je u ime kluba primio Nermin Hrvat, te

se potom i on obratio, istaknuvši:

"U svoje lično ime i u ime NK 'Vareš' želim zahvaliti na ovom najvećem općinskom priznanju dodijeljenom našem klubu. Naš klub ima oko 150 registrovanih članova i zahvalni smo što ste prepoznali naš trud i rad. Ovo je dokaz da se u našem gradu trud i rad kako pojedinca tako i organizacije cijene i vrednuju. Ne mogu, a da se ujedno ne zahvalim našim glavnim sponzorima, a to je Općina Vareš na čelu s općinskim načelnikom i kompanija Eastern Mining koja nam pruža veliku podršku. Takođe hvala svim našim trenerima, igračima, fizioterapeutima, ekonomu i svim našim navijačima koji nam pružaju podršku na bilo koji način."

Svečarskom raspoloženju doprinijeli su i glazbeni nastupi članova i članica udruga "Moja prva nota" i BZK "Preporod", a druženje je nastavljeno uz bogato dekoriran domjenak.

B

Radna sjednica Općinskog vijeća

Dana 29. kolovoza 2022. godine Općinsko vijeće Vareš održalo je prvu izvanrednu sjednicu kako bi razmotrilo i usvojilo neodložne prijedloge, budući da se – iz jasnih razloga – ne prakticira zasjedati u vrijeme predizborne kampanje, a opći izbori u BiH zakazani su za 2. listopada i službeni je početak kampanje proglašen početkom rujna. Sjednici je nazočilo svih 19 vijećnika i oni su za 20-ak minuta završili posao odnosno glatko usvojili šest točaka dnevnoga reda. Na prvome mjestu usvojen je prijedlog Izmjena i dopuna općinskog proračuna za 2022. godinu, tzv. rebalans, što se nametnulo kao preduvjet za kreditno zaduženje. Naime, na prethodnoj sjednici Općinsko je vijeće na prijedlog općinskog načelnika Zdravka Maroševića (HDZ BiH) donijelo odluku o podizanju kredita od 500 tisuća KM kako bi se radnicima jedinstvenog općinskog organa uprave isplatile zaostale plaće koje se iz godine u godinu prenose kao dug, a što se vuče još iz vremena prethodnog načelnika (SDA). Procijenjeno je da Općina, oslanjajući se na redovito punjenje proračuna i priljev sredstava od koncesija, može bez teškoća servisirati otplatu kredita, ali ostaje pitanje koliko će neka od banaka biti spremna izaći u susret i dodijeliti kredit za takvu namjenu. No, općinski je načelnik podcrtao da na konto popravljenog ugleda i financijskog rejtinga Općine Vareš treba pokušati uz pomoć kredita sanirati taj višegodišnji problem. Pod ostalim točkama razriješeni su vršitelji dužnosti predsjednika i članova Skupštine u javnim poduzećima Vareš-stan i Veterinarska stanica, te su na njihova mjesta imenovani novi. Isto tako, razriješeni su stari i imenovani novi vršitelj dužnosti predsjednika i jedan član Upravnog odbora u javnoj ustanovi Dom zdravlja Vareš.

B

**KOMPLETNA ORGANIZACIJA POGREBA
PRIJEVOZ POKOJNIKA U ZEMLJI I INOZEMSTVU
BUKETI • SVADBENI BUKETI • LONČANICE
SVJEŽE CVIJEĆE • POGREBNI VIJENCI**

**tel. +387 (0)32/ 843-083
061/ 753-522
061/ 783-326**

"VaClaF 10 – Borovica 100"

U do posljednjeg mjesta ispunjenoj crkvi u Borovici stajacim je ovacijama oduševljene publike ispraćen koncert uoči 100. obljetnice župe Borovica i 10. Vareš Classic Festivala

Navečer 5. kolovoza 2022. Sarajevski gradski orkestar, predvođen sjajnim mladim dirigentom Fuadom Šetićem, te odlične solistice, violinistica Andrea Nikolić i mezzosopranistica Marijana Nikolić (Grabovac), pružili su publici nezaboravnu večer u čarobnom ambijentu crkve u Borovici, malom selu velikih ljudi, na 1.300 m nadmorske visine u općini Vareš.

Virtuoznom i nadahnutom izvedbom *Godišnjih doba* Antonija Vivaldija Andrea Nikolić vodila je kroz koncert, te je kratkim crticama iz povijesti i strukture djelâ publici približila ovaj sjajan program. Uvod i intermezzo *Godišnjim dobima* bile su poznate arije: Arija Kserksa *Ombra mai fu* G. F. Haendela iz opere

U župnoj crkvi u Borovici

Kserkso te arija Didone iz opere Didona i Eneja *When I am Laid* H. Purcella. Kao dodatak oduševljenoj publici A. Nikolić i SGO izveli su prekrasnu i veoma poznatu *Eminu* u posebnom aranžmanu T. Uhlika. Moćne interpretacije bogatog mezzosoprana zaokružila je Marijana Nikolić, pjevačica iz Viteza s trajnim angažmanom u Operi Graz, meditativnom *Ave Maria* (J. S. Bach / C. Gounod) uz SGO, A. Nikolić i F. Šetića.

Koncert "VaClaF 10 – Borovica 100" organizirali su Udruga *Emil Milo Cipra* Vareš i Zavičajna zajednica Borovičana – župa Borovica, predvođeni entuzijastičnom Andreom Nikolić, direktoricom Vareš Classic Festivala, kao uvod u slavlje 100. obljetnice župe Borovica te 10. obljetnice Vareš Classic Festivala, popularnog VaClaF-a, koji će se u svom punom sjaju dogoditi od 15. rujna do 1. listopada ove godine.

Ivana Nikolić **B**

"Pjesme i plesovi"

Fantastičnim koncertom naslova "Pjesme i plesovi", u sklopu programa *Introduction*, održanim 11. kolovoza 2022. godine, Vedrana Šimić – sopran,

Elvis Sivčević – gitara, Andrea Nikolić – violina i Sanel Redžić – gitara oduševili su brojnu varešku publiku, koja je, sa svih strana Europe i svijeta, ispunila staru crkvu sv. Mihovila arkandela do posljednjeg mjesta. Bila je to večer za pamćenje, a umjetnici su i sami iznijeli veoma pohvalne impresije za Vareš i odanost vareške publike ozbiljnoj muzici.

Ovo je bio drugi uvodni koncert u slavlje 10. obljetnice našeg Festivala, a ostvaren je u suradnji s Tuzla Guitar Week / Sedmica Gitare Tuzla.

Hvala umjetnicima na nezaboravnom muziciranju, svim podupirateljima na podršci, a posebno našoj publici na fantastičnoj atmosferi koja je oduševila naše goste.

A. N. **B**

Elvis Sivčević i Vedrana Šimić

Sanel Redžić i Andrea Nikolić

KVALITETA
KOJA SE
ČUJE!

HRVATSKI RADIO BOBOVAC
e-mail: radiobobovac@hotmail.com

U radu s djecom i mladima

Udruga "Moja prva nota" je za svoje članove i djecu iz vareških sela organizirala razne aktivnosti tijekom ljetnog raspusta. Kroz projekt Omladinske banke realizirana je plesna škola. Tridesetak djece i mladih dobilo je poduku iz latino-američkih i standardnih plesova, a na kraju plesnih radionica, koje je vodila trennerica Marija Andrić, članica plesno-sportskog kluba "Bolero" iz Sarajeva i viceprvakinja BiH u juniorskoj kategoriji, održana je "večer latinoameričkih plesova" na kojoj su najuspješniji polaznici plesne škole pokazali naučeno.

U drugoj polovici srpnja udruga je organizirala rock školu u prirodi i ljetni kamp za djecu iz vareških sela. Početkom kolovoza organiziran je odlazak na Termalnu rivijeru u Ilidži, gdje su nastavnici tjelesnog sudionike poučavali osnovnim tehnikama plivanja. U sklopu aktivnosti održan je i rock koncert na kojem su, osim

članova rock benda udruge, nastupili bendovi iz Vareša, Breze i Fojnice.

Za pruženu podršku ovim aktivnostima udruga udruga "Moja prva nota" zahvaljuje UniCredit fondaciji, Općini Vareš, Ministarstvu obrazovanja, nauke, kulture i sporta ZDK-a, te Ministarstvu za prostorno uređenje, promet i komunikacije i zaštitu okoliša ZDK-a.

Ni Odred izviđača "Zvijezda" Vareša tijekom ljetnih mjeseci nije prekidao svoje aktivnosti već ih je naprotiv intenzivirao. Već početkom srpnja vršene su pripreme za ljetne kampove koji su realizirani na planinarskom domu Budoželj. Kroz nekoliko projekata UNDP-a, World Visiona, Omladinske banke i Federalnog ministarstva obrazovanja organizirana su tri kampa za djecu i mlade. U dva kampa su, osim vareške djece, sudjelovala

djeca iz Breze, Fojnice, Kiseljaka, Brčkog, Nemile i Banovića. Jedan kamp je posjetio talijanski veleposlanik s predstavnicima entitetskih i državnih ministarstva, te načelnici općina Vareš i Banovići.

U sklopu kampova održane su različite edukativne radionice primjerene uzrastu djece. Bilo je aktivnosti i iz oblasti ekologije, a predstavnici kantonalnog Zavoda za prevenciju i liječenje od ovisnosti održali su predavanje na tu temu. U slobodno vrijeme sudionici ovih kampova imali su sportske aktivnosti u vidu male olimpijade.

Koncem srpnja članovi Odreda izviđača su realizirali malu školu plivanja na bazenima Termalne rivijere u Ilidži. Ovu aktivnost podržala je njemačka organizacija Malteser. Tijekom kolovoza članovi Odreda su obojali klupe u parkovima, spravne i polja za igru i lampe u dva parka, kod apoteke i na dječjem igralištu. I pred kraj kolovoza Odred je imao još nekoliko ekoloških aktivnosti. A manifestacije koje je Odred organizirao u rujnu posebno su izdvojene, na omotu otraga. **I.M. [3]**

NJEGOVANJE TRADICIJE

Etno koncert u Radničkom

Udruga "Moja prva nota" i ove godine, navečer 2. rujna, u dvorani Radničkog doma organizirala etno koncert. Cilj ovih druženja, osmišljenih od strane predsjednika udruge Igora Hingera, jest baštinjenje glazbene kulture vareškog kraja u domeni folkloru. Hinger se na početku programa prigodno obratio okupljenima, a zatim i zasvirao s mladim vareškim tamburaškim sastavom koji već nekoliko godina uspješno vodi. Nijedan lokalni događaj ne održava se, a da tamburaši nisu dio glazbenog dekora. Gotovo isto se može reći i za ženski pjevački ansambl, iz iste generacije koja tek stasava,

a koji djeluje u sastavu Bošnjačke zajednice kulture "Preporod". Nakon odvojenih nastupa i interpretacija bosanskih tradicionalnih pjesama, ovi su mladi pod jednom točkom spontano nastupili skupa i tako odaslali poruku zajedništva te dali ovakvom druženju punu afirmaciju.

Osim tih mladih snaga, pjevački su nastupile i četiri članice vareškog Odreda izviđača "Zvijezda" uz pratnju vareških muzičara i kolega iz Odreda. Pa je zatim nastupilo i dvoje vareških veterana. Azemina Likić s *a capella* hlabro otpjevanim sevdalinkama, a Halid Begić pak triput mijenjajući instrumente. Uz gusle i uz šargiju izveo je popjevke u svom šeretskom stilu, te na koncu odsvirao melodiju na fruli.

Tako šarolik program dodatno su obogatili gosti iz Kreševa, članovi Hrvatskoga

kulturnog društva "Napredak" s ravnateljicom zbora. Njihovo višeglasno pjevanje po izvedbi se izdizalo iznad okvira amaterizma. Počastili su publiku s četiri pjesme.

Vezano za varešku publiku može se dodati, i apostrofirati, da nije popunila sva pripremljena mjesta. Koncert besplatan pa, ako i nije žanrovski sve po ukusu, nekad izvođačima i onima koji se trude okupljati, doprinositi, uveseljavati treba pružiti podršku. No, u Varešu se ipak radije pruži kritiku, često i na neviđeno.

Netko je nadasve takav koncert i podržao, osigurao njegovo održavanje bez naplate ulaznica. I to bi trebalo pozitivno cijeniti. Bili su to Općina Vareš, Fondacija "Mozaik", Centar za kulturu i edukaciju i Mario Bogeljić kao pojedinac, a medijski je pokrovitelj bio Hrvatski radio "Bobovac" Vareš. **M.M. [3]**

Pjevački zbor HKD "Napredak" iz Kreševa

Prirodni preduvjeti izvrsni, ali...

M. Marijanović

Prije desetak godina vareško ruralno stanovništvo, u ogromnoj mjeri nezaposleno i često bezidejno, naširoko se podgovaralo da, između ostalog, počne podizati plantaže malina i da se ne brine jer će otkup biti siguran a cijena odlična. Ali oni koji to prigriše kao baznu poslovnu ideju i primijeniše je na svom seoskom imanju kroz par godina ostadoše iznevjereni kod otkupa. Prije svega, malina mnogome zavisi od atmosferskih prilika, a, ako dobro i urodi, ubrani plodovi propadaju u roku od dva-tri dana, što je otkupljivačima išlo na ruku kod ucjenjivanja malom cijenom. Ili daj pošto-poto ili ti sve propade. I mnogi su nakon toga s gorčinom zatrli svoje nasade, preorali ih ili zapustili, neki pak uzgoj sveli na potrebe svog domaćinstva. Kao i u mnogo čemu u našem društvu, nema sistema i prevladava stihija pa je i seljak prepušten sam sebi. Smatra se dovoljnim da se, onima u kojima se probudio zemljoradnik ili voćar, podijeli određeni broj sadnica ili koječega pa neka oni vide što će s tim.

Otrprike u isto vrijeme kad se poticalo na sadnju malina, počinje se širiti priča o aroniji, jagodastom voću za koje je bosanski seljak rijetko i čuo. I općenito je nekako odjednom otkriveno da je aronija čudesno dobra za zdravlje pa su se ljudi zapitali kako to da se ranije nije znalo za nju i gdje je bila dosad. Aronija je pak autohtono biljka sa sjevernoameričkog kontinenta. Istraživanja na svjetskoj razini doista su još prije potvrdila da su plodovi aronije po bogatstvu prirodnih izvora antioksidanasa u samom vrhu, uz niz

drugih ljekovitih komponenti. Kad se u nas to prevodi, pojednostavljeno kažemo – dobra za podizanje imuniteta. Nema sumnje da ova kultura ima i dobar komercijalni potencijal koji, međutim, kod nas u poljoprivrednim strategijama nije prepoznat nego je nakon početnih poticaja i ona spala na sporadično uzgajanje i plasman "snađi se kako znaš". A i u slučaju sadnje aronije veličalo se mogućnosti otkupa. U odnosu na malinu, prednost je s aronijom u tome što za nju oštiri klimatski uvjeti ne predstavljaju problem, govoreći dakle s aspekta nadmorske visine koja u vareškoj okolini premašuje tisuću metara, s kasnim i opet ranim mrazovima, a osim što je rezistentna na studen, podnosi i sušna ljeta. Također je otporna na bolesti i štetočine, i nadasve jednostavna za uzgoj, ne zahtijeva posebnog titranja. To je sveukupno čini biljkom koju se može ekološki uzgajati, čemu se danas sve više teži u skladu s rastom svijesti o njegovanju zdravlja odnosno preventivi. Kada se na sve to doda da vareški kraj obiluje područjima koja pesticidi nikad nisu dohvatili, činilo se da su svi preduvjeti tu i da greške ne može biti. I ne bi je bilo da otkupljivači, opet oni, nisu slaba karika.

Kako nakon svega idu poslovi za onoga tko se ozbiljnije upustio u poticaj s aronijom provjerili smo na Pogari, kod uzgajivača Ive Mutića.

Na Pogari je inače još par uzgajivača, a evo kako je sve počelo. Godine 2013. tadašnji vareški župnik fra Mirko Majdandžić na području sela Pogar sadi aroniju. Od početka do kraja svoga službovanja u Varešu on je nastojao ukazivati na razne potencijale pogarske visoravni, naročito

agronomske, i nastojao osobno dokazati koliko to može biti uspješno, a nezaposlenima i unosno. Mutić je odlučio slijediti taj primjer pogotovu kad je posredovanjem nadležne općinske službe postalo moguće dobiti poticaj odnosno besplatne sadnice. I počeo je s 400 sadnica 2015. godine, a dijelilo ih je Federalno ministarstvo za raseljene osobe i izbjeglice. Prve je plodove ugledao već naredne godine, a onda je urod bivao sve veći. Aroniju inače odlikuje i to da je najrodnija već od druge ili treće pa do pete-šeste godine od sadnje, kada stare grane valja obrezivati da bi se zadržalo produktivnost. Mutić je svojoj plantaži propisno posvećen pa i prolaz između grmova održava urednim inače bi tu niklo svašta, poput koprive npr., da stvara teškoće prilikom berbe. Čini se da je Mutić pogodio i sa zemljištem, pokazalo se pogodnim jer mu aronija rađa prilično krupnim bobama.

Akcija na branju aronije

Do ruku naših uzgajivača, usput rečeno, dospjele su dvije sorte aronije: "nero" i "viking". "Nero" ima posebno dobre prinose krupnijih plodova bogatih C vitaminom i s boljim okusom. Plodovi sorte "viking" su sitniji, ali su grmovi bujniji i odlikuju se upečatljivim, svijetlocrvenim lišćem u jesen.

Kad aronija počne zreti problem nastaje u tome što i ptice vole njene bobice, ne čekaju ni da sazru. Mutić spominje kako je prve godine zadovoljno obilazio plantažu, činio to povremeno, i u nekoj fazi došao te ostao začuđen: vidi samo lišće, gdje su nestali plodovi? Shvativši da su ptice pronašle bazu za sebe, odlučuje to riješiti ulaganjem u plinski top. Nema ga kupiti kod nas u BiH, pa mu je preostalo dobiti iz Hrvatske. Uglavnom, pokazao se učinkovitim i njegova aronija otad dočekuje berbu s minimalnim gubicima.

Budući da s otkupom, kako je već rečeno, uzgajivači nisu vidjeli sreće, preostalo je samostalno domisliti kako aroniju preraditi i kud onda s produktima. Mutić je stoga uložio u aparaturu za pravljenje sokova. Isprva se, naime, nudilo u prodaju svježih plodova premda je u slučaju Mutića tržišni prostor na Pogari bio sužen pošto se i drugi time ondje bave te su i sami u istoj poziciji kad proizvod treba nekome prodati. Također, neki su domaćini i sami zasadili pokoji grm, dovoljno za svoje kućne potrebe. Stoga bi sljedeća stanica za prodaju bila grad, ali što se događa. Navodno je negdje na području Ravanjskog polja vlasnik digao ruke od golemog nasada aronije, a ona rađa kako rađa pa se onda dosjetiše neki, oni što su umješni jedino kad je brati, da toga natragu i prodaju kao svoje. Pritom cijenu, koja se inače kretala 4-5 KM po kilogramu za svježju aroniju, srozali na 2 KM; njima s tuđeg dosta i toliko, nit' oralni nit' kopali. Međutim, Mutić nije jedini, i drugi uzgajivači prerađuju plodove u sok, neki to rade i na improvizirane načine, pa je potrebno potruditi se i potencijalnom kupcu objasniti zašto je baš njegov sok na koncu bolji. U Mutića na ambalaži stoji naznačeno da je riječ o pasteriziranom proizvodu, ali koji ne sadrži vode ni šećera, dakle stopostotno prirodni sirup. Nekome zna biti gorkast ili jak, što se lako rješava razrjeđivanjem kod konzumiranja ili ako se to ne želi onda konzumiranjem u maloj dozi.

U smiraj ljeta, vrijeme je za berbu aronije. Ova je godina i inače rodna, a kad se to desi onda treba što više ruku i prstiju spremnih da do kraja dana postanu posve ljubičasti. Na Mutićevu plantažu odlazim zabilježiti berbu na djelu. Skupilo se na akciju društvo, gotovo tridesetak berača što s Pogari što iz okolnih sela, sa Strice i s Javornika, ima i Sarajlija, pa i jedan par iz

Ivo Mutić uz svoju liniju za prerađu

Australije posebno raspoložen uživanjem u čistoj prirodi, u svakom smislu te riječi.

A nedaleko Mutićeva posjeda, u povratku ću to zapaziti, slična je "koncentracija snaga" u šumi, beru se gljive. Lica redom nepoznata. Za usporedbu treba reći kako za otkup gljiva nije problem; mada je ove godine i cijena gljiva, vrganja prvenstveno, oborena jer su, eto, prerodili. No, gljivari niti se bune niti bi bilo koristi jer svakako ne žive po konceptu: posadi pa češ i nabrati. Kad je već digresija, treba i dodati: nema zbroja o tome da

je branje gljiva nešto nedopustivo, ali način na koji se to radi nije dobar: ni po gljive i druge šumske plodove, a ni po državu jer to je njeno dobro, isto kao što je i šuma ili ruda pod zemljom.

Ovo je, međutim, bila priča o aroniji koju je sam uzgajivač preokrenuo u uspješnu. Pa ako netko već nije pribavio za sebe i ukućane dozu zdravlja i imuniteta, posebno pred nadolazeću zimsku sezonu, može je svakako potražiti kod Ive Mutića.

B

MANIFESTACIJE NA BUDOŽELJU

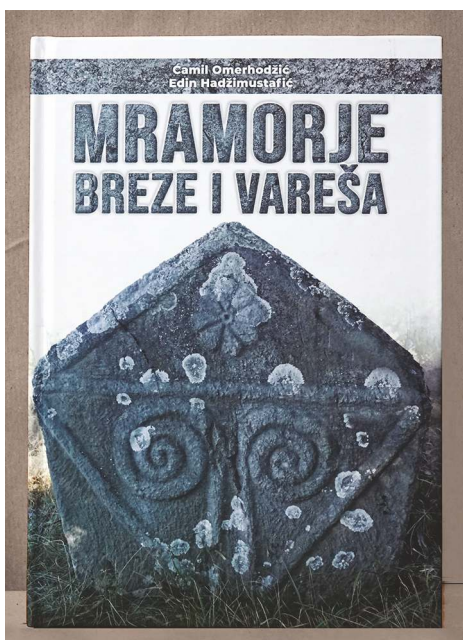
Festival zimnice i Dani planinara

Na Budoželju u prostoru kod planinarskog doma 10. rujna 2022. godine održan je festival zimnice pod nazivom "Blagodati jeseni". Manifestaciju je osmislila udruga za promociju i razvoj seoskog turizma "Alterural" iz Sarajeva, koja inače provodi razne aktivnosti na području općine Vareš, među ostalim i radionice zdrave hrane s vareškim udrugama žena. Ovom prilikom održano je natjecanje u spravljanju ajvara, a s ciljem brendiranja domaćeg ajvara u vareškom kraju.

Prijavilo se šest udruga žena s područja općine Vareš: udruženje žena Budoželje, udruga "Izvorno vareško", udruženje "Čuvari bosanske krune Bobovac" Vareš, forum žena Strica-Zarudje, udruženje za ruralni razvoj "Zvijezda" i udruženje žena Stupnog Dola, a manifestaciju je nadgledala i u ime "Alterurala" natjecanjem koordinirala Mirsada Operta. Propozicije su bile slične onima na oćevskoj pekijadi, a i predsjedatelj žirija Varešanima već poznato lice Hamid Kujraković. Žiri je bio jednoglasan oko toga da su najukusniji ajvar u zadanom roku pripremile predstavnice domaćeg udruženja s Budoželja te im je dodijeljena prikladna nagrada – velika šerpa s priborom, dok su ostale udruge dobile utješne nagrade.

Udruženja su se jako dobro pripremila, donijevši značajne količine domaćih proizvoda koji su bili i za prodaju. Štandovi su se šarenili od tegli sa svim vrstama voća i povrća spremljenog za zimnicu, a tolika ponuda imala je smisla i zato što se istoga dana na istome mjestu održavala središnja manifestacija u sklopu Danâ planinara FBiH. Planinari iz raznih dijelova Bosne, uz mnoštvo gostiju iz Vareša i okolice, bili su pak više zaokupljeni svojim druženjem, muzičkim programom i praćenjem natjecanja tipa potezanje užeta, bacanje kamena s ramena i sl., pa nije baš primijećeno da se pritom kupovalo, no spomenutim udrugama treba odati priznanje što su se svojski potrudile gastronomski predstaviti i sebe i Vareš u cjelini.

M. M. B

Naslovnica knjige

U Brezi je u kinodvorani 19. kolovoza 2022. promovirana knjiga Čamila Omerhodžića i Edina Hadžimustafića "Mramorje Breze i Vareša", koju je ovoga ljeta objavila brezanska Bošnjačka zajednica kulture "Preporod". Uz veliki broj Brezana, promociji je nazočio i značajan broj Varešana.

Promocija knjige o stećcima

Knjigu su, uz nazočnost dvojice autora, predstavili Edin Bujak, Branko Češljčić i Željko Ivanković, a predstavljanje je moderirao Edin Čabaravdić.

Knjiga važna i nama, pogotovu u godini koja je tako plodonosno obilježena novim publikacijama vareških autora i knjigama s vareškim temama, donosi prvi put cjelovit popis svih nekropola i svih stećaka na njima u ove dvije susjedne općine. I premda je riječ o nekropolama i stećcima na području dviju općina, nas prije svega zanima ono što se odnosi na naš kraj.

Knjiga je koncipirana tako da donosi najopćenitiji povijesni i geografski okvir zemlje, fenomen stećaka, njihove pojavne oblike, njihovu distribuciju, ukupni broj nekropola i stećaka na njima, te broj stećaka po formativnim oblicima. Dakako, tu su, u malome, i opći zemljopisni i povijesni podaci o dvjema općinama.

Osim što knjiga donosi popis svih nekropola, a u vareškom ih je kraju ukupno 43 (614 stećaka), unutra je i njihov popis po oblicima, urešenosti i očuvanosti.

Zanimljivo je da je u odnosu na raniji Bešliagićev popis (20 lokacija, 303 stećka) sadašnji broj znatno veći, unatoč nebrizi i stalnom uništavanju ovih spomenika kulture, što je znak da nikad tako temeljito nisu istražene potencijalne sve lokacije za koje se znalo ili pretpostavljalo da su nekropole.

Budući da tekst u "Bobovcu" govori i o stećku na Paljegu, a spominje i lokalitet Grčko groblje u Gornjoj Vijaci, a njih nema u ovoj knjizi, pokazuje se kako je gotovo nezavršiv posao koji se tiče istraživanja bosanskoga mramorja.

Vrijednost ove knjige je i u tome što donosi skice nekropola i njihovu zemljopisnu pozicioniranost, te fotose sa svih nekropola, pa se knjiga, čije su objavljivanja financirale dvije općine, pokazuje višestruko korisnom i dragocjenom. Osim što može poslužiti kao turistički vodič, zahtjevnijim istraživačima i znanstvenicima je koristan uvod u njihov rad. A političkim zajednicama kojih se knjiga tiče obveza je više da se pozabave očuvanjem i kvalitetnom prezentacijom ovoga našeg kulturno-povijesnog blaga koje se i dalje tako nemilosrdno devastira. **Ž.I. B**

VAREŠANI I BRGULJANI

Sportski i prijateljski susret

Da sport nije samo nadmetanje nego i zbližava ljude, posvjedočit će i ovaj kratki zapis.

Naime, u Bijeljini su se 27. kolovoza 2022. godine okupili vareški nogometaši veterani. Jedni su u predratno vrijeme igrali za "Zvijezdu" iz Brgula, a drugi za gradski klub, NK "Vareš". Susret su organizirali Miroslav Stanišić i Stanislav Durić. Stanišić je okupio bivše igrače "Zvijezde", a Durić svoje nekadašnje suigrače iz vareškog kluba s kojima je ponovo i zaigrao.

U revijalnoj utakmici rezultatski su pobijedili veterani NK "Vareš", ali značajnije od pobjede je to što je jedna ovakva inicijativa uspjela. I ne samo jednokratno uspjela, nego je već dogodine dogovoren nastavak sportskog i prijateljskog druženja ova dva kluba, kada će domačin biti Vareš.

Prije nogometnog susreta u Bijeljini održana je minuta šutnje u počast poginulim i umrlim igračima oba kluba, a navečer nakon utakmice upriličeno je druženje, kojemu se na opće zadovoljstvo odazvao i vareški općinski načelnik Zdravko Marošević.

S.P. B

Zajedništvo nogometaša veterana

STEĆAK NA PALJEGU (II)

Piše **Željko Ivanković**

Priča se ne priča kad ti hoćeš nego kad se njoj hoće. Nakon toga nas Dragan (1954.) vodi k svojoj kući, sestri koja "bolje od njega sve to i zna i pamti", a uostalom njezin je muž tada poginuo. K Ivanki smo, Bože koja slučajnost, došli na godišnjicu pogibije njezina muža, u trenutku kad su se ona i sestra joj, ako sam dobro razumio, s Draganom spremali na groblje. I još uvijek se čudim gdje je u svemu tome Ružić s početka priče, ali ne pitam. Priči ako se predaš, moraš biti strpljiv.

I onda nam Ivanka priča. Muž joj je poginuo u 37. godini. U istoj godini života u kojoj su 1943. partizani ubili njegova oca. A muž joj je rođen na dan kad su mu sahranjivali oca po kojemu je i dobio ime. Bože, čudim se, došli smo vidjeti stećak, a pred nama se otvara čitav niz slučajnosti i čudesna, gotovo nevjerovatna priča.

Štala je, doznajemo, bila vlasništvo Anđe Matičević. Poginula djevojka bila je Kata iz Magulice, koja se tu sklonila od kiše i nevremena sa svojim momkom Jerkom. Kad se to dogodilo Jerko je, ostavši živ, nekako dopузao do prve kuće tražeći pomoć... I došao je k njima, Peštićima i Lukićima. Stjepan Peštić, Ivankin muž, Dragan Lukić, brat joj, i otac im, potrčali su vidjeti i pomoći, a onda je opalio i drugi grom... On je ubio Stjepana. Dakako, štala je i sve u njoj izgorjelo. A Dragan je ostao kao živi svjedok.

Grom je taj dan, 27. 7. 1980. udario dva puta na isto mjesto. Priča kao naručena da potvrdi praznovjerje koje prati cijeli niz neobičnih priča vezanih uz stećke, a prema kojem se sve to dogodilo jer je stećak bio ugrađen u štalu, što će reći da je pokojnik pod stećkom bio uznemiravan. A kad se to dogodi, one koji su u tome sudjelovali ili nekoga drugog stići će prst sudbine, nesreća, kazna... Je li to samo zato što na stećcima koji čuvaju uz bogatu ornamentiku pišu i tekstovi tipa: "Zato, molju vas, gospodo, / ne nastupajte na nj! / Jere ćete vi biti kako on, / a on ne more biti kako vi..."

U svojoj knjizi "Mramorje Breze i Vareša" Čamil spominje nekoliko slučajeva narodnih priča i vjerovanja vezanih uz stećke (str. 46-47) i nesreća koje su u svezi s tim zapamćene. A mnogo je stećaka u stoljećima iza nas na ovaj ili onaj način uništeno.

Na mjestu gdje je nekoć bila štala vidljiv je nevelik usamljeni stećak. Neda-

Ivanka Peštić

leko od njega još neki kamen koji može biti trag još jednog stećka ili dio ovog oko kojega se okupljamo i fotografiramo ga. Možda bi se moglo nekom prigodom malo okopati i provjeriti. Eto ti, Čamile, kažem mu, tek objavljena knjiga, a već smo bogatiji za još jedan nalaz. Još kad nas Čedo Jurkić odvede na Grčko groblje... Doduše, Čamil svjedoči i da je nekoliko stećaka od vremena kad ih je on popisivao, i uništeno, nestalo... Ne potvrđujem mu narodno vjerovanje, jer bih prvo sebi, a onda i ovoj priči, morao objasniti – zašto nesreća pogađa u svemu tome nevine?

Ivanka nas služi kolačima, kavom, pićem, ta još je blagdansko ozračje od jučer, ali još više nas časti pričom o tom vremenu, o zvjezdanskoj tisi čiju kvalitetu hvali, a govori nam i jednu pjesmu koju je čula nekad davno i upamtila od svoje bake. Kad ju je s nama podijelila, baš nas je počastila. Mene više nego kolačima. A baš kolače, vareške kolače volim i baš su dobri bili. Stoga ćete razumjeti da ovdje s posebnim zadovoljstvom donosim pjesmu koju nam je rekla i pripisujem je kazivačici Ivanki Peštić, koja će uz to prezime reći kako Peštići potječu iz Pešte.

Ide Ivo dvoru jecajući
Nađe svoju seku pjevajući
Sejo moja, odviše lijepa
Da je bogdo da si mi slijepa
Za te su se vojske zavadile
Ti ne čekaj u dvoru svatova
Il' se vješaj il' u jezero skači
Kad je čula seja Ivanova
Ona ide u gornje čardake
Pa izlaže ruvo djevojačko
Da je kome to gledati bilo
Kako gori ruvo djevojačko
Sve se svila u plamene vija
A zlato se u grumenje skija
Sveza oči seja Ivanova
Sveza oči u jezero skoči

Uz pjesmu bih, da sam je objavio u rubrici "Iz starih rukopisa", svakako napisao nekoliko popratnih redaka, ali ovdje neću ništa. Neka sama za sebe govori. Jedino ću priču vratiti policajcu Draženu Ružiću, koji se pojavio i pozvao nas k sebi. Da, cijela se priča najposlije morala zakružiti kod Dražena i njegove kuće.

I on nas je domaćinski ugostio i počastio i pogledom na Vijaku iz perspektive koju dosad nismo imali priliku upoznati. Za Mladenka i njegov fotoaparat mala svečanost. Obilje vizualnih senzacija.

Ribljí fosil

A ako mislite da s ovim završavaju sva čuda za taj dan, varate se. Draženova je kuća obložena kamenom koji u sebi čuva vidljive tragove fosila ribljega svijeta. Kamen je, kaže, donio s lokaliteta Košare, Vjesolići, iz Breze, pa evo najednom prigode i za neku novu priču. A ona nas ili nekoga drugog tek čeka. Čamile, jesi li ti ono iz Breze?

B

IN MEMORIAM

(12. IX. 2020. – 12. IX. 2022.)

Dana 12. rujna navršile su se dvije godine otkako s nama nije naša draga

JANJA JELIĆ

S ljubavlju i poštovanjem čuvamo uspomenu na Tvoj dragi lik.
Počivaj u miru Božjem!

Tvoji najbliži

IN MEMORIAM

JOZO DRIJENČIĆ

(1940. – 2022.)

Dana 8. rujna preminuo je Jozo Drijenčić. Pamtit ćemo ga kao jednoga od zaljubljenika u tradiciju i dobrog poznavatelja lokalnih događaja, a koje je entuzijastično bilježio da bi se sačuvali od zaborava u našem listu. I onda kada to nisu radili kroničari, i onda kad su to bile teme koje kroničarima nisu zanimljive, tu su bili samosvjesni pojedinci – romantičari, kakav je bio i Jozo – da spase stvar. Jozo se u našem listu isprva pojavljuje pišući (s još dvojicom autora) alternativnu povijest vareškog nogometa, upotpunjenu događajima iza terena i sentimentalnim momentima koji su bili za prepričavanje i pamćenje, no koji bi se, nestajanjem svjedoka sa životne pozornice, ipak zaboravili da ne ostadoše zapisani.

Jozini su zapisi bili i o ljudima. Od naročite pomoći bila su njegova znanja i sjećanja kad se, primjerice, rekonstruirala nesvakidašnja životna priča starog ljekarnika Haima Altarca. Sjetimo se, između ostalih, i njegova zapisa kako se o Uskrsu ratne 1994. spašavala tradicija čuvanja Kristova groba u vareškoj župi, koja tada nije imala na raspolaganju nijednoga mladića. Jedan od također upečatljivih Jozinih tekstova, poput male studije, bio je pod naslovom "Kad bi groblja pričat' znala". U njemu je donio kratki historijat svih 14 katoličkih grobalja u župi Vareš, što nitko ni prije ni poslije nije obradio i objedinio na takav način.

No, došao je nažalost čas kad i sâm Jozo pođe na drugu stranu, za precima i onima koje je u svojim zapisima po čestitosti isticao.

Neka mu je laka zemlja i u naše ime hvala za dugogodišnju, veoma lijepu suradnju.

Uredništvo lista "Bobovac"

POSLEDNJI POZDRAV

DUBRAVKA VIŠNJIĆ rođ. Kristić
(2.X.1973. – 21.V.2022.)

Preminula u Göteborgu, Švedska.

Uspomena na nju živi u nama.

Počivala u miru!

Suprug Samson, sinovi Mihael i Mario, brat Vito, sestra Jadranka, sestrić Boro, te ostala rodbina, kumovi i prijatelji

POSLEDNJI POZDRAV

ZORICA PAVLOVIĆ rođ. Dovadžija
(31.III.1958. – 11.VIII.2022.)

Preminula u Arlingtonu, Teksas (SAD).

Ostaje živjeti u našim srcima i sjećanjima.

Počivala u miru!

Kći Renata, sinovi Dejan i Danijel, sestre Snježana, Katarina i Mirjana, braća Zlatko i Srećko, zet Ljudevit, obitelji Pavlović, Dovadžija i Radovanović

POSLEDNJI POZDRAV

GEORG HAHN

(21.V.1979. – 6.VIII.2022.)

Dao si nam iskrenu ljubav i bezuvjetnu podršku.

Naučio si nas da budemo bolji i da je obitelj najvažnija.

Sretno ti dalje, Gegi naš, maše ti i ispraća te i naš Vareš – grad iz pjesme tvoga srca.

Bit će teško bez tebe, rođak!

Vole te Doris, Gina i Paul

TUŽNO SJEĆANJE
na naše drage roditelje
ANA TOKIĆ
(28.I.1940. – 6.VI.2022.)
JOZO TOKIĆ
(10.III.1932. – 10.VI.2019.)

Vječno smo zahvalni za vašu dobrotu, ljubav i sreću kojom ste nas uvijek nesebično darivali. Neka vas čuvaju anđeli kao što ste vi čuvali i pazili nas. Počivali u miru Božjem!

Vaši: Zlatko, Dubravka i Monika

U SPOMEN
na naše pokojne
ANA TOKIĆ
(28.I.1940. – 6.VI.2022.)
JOZO TOKIĆ
(10.III.1932. – 10.VI.2019.)

Dragi naši, vječno počivali u miru Božjem!

Obitelji: Tokić, Miočević, Mutić, Kovačević, Puškic

IN MEMORIAM
LENKA ČULJAK
(2013. – 2022.)
KARLO ČULJAK
(2015. – 2022.)

Sve isto je, a ništa isto nije.
Vaša djeca

IN MEMORIAM
MARIJA ZLOBEC
rođ. Vidaković
(1.III.1996. – 1.III.2022.)
JANJA MILIČEVIĆ
rođ. Jarčević
(20.VIII.1989. – 20.VIII.2022.)

S ponosom i ljubavlju čuvamo uspomene na vas.
Ana, Vesna i Stjepan

IN MEMORIAM
FERDINAND MIRČIĆ
(2010. – 2022.)
TEREZIJA MIRČIĆ
(31.VIII.2016. – 31.VIII.2022.)

Hvala vam za dobrotu, ljubav i sreću kojom ste nas uvijek nesebično darivali. Neka vas čuvaju anđeli kao što ste vi čuvali i pazili nas.

Svjetlana, Vedrana, Goran, Toni, Marko,
Matea, Gogo, Mateo, Gloria, Elena i Katja

SJEĆANJE
STJEPAN JELIĆ
(1929. – 2016.)
VERONIKA JELIĆ rođ. Božić
(1930. – 2011.)

Dragi naši roditelji,
ponosni smo što smo imali roditelje kao što ste vi bili. Ostajete zauvijek u našim srcima i mislima.

Počivajte u miru Božjem!

Vaša djeca s obiteljima

U SJEĆANJE
mojim dragim roditeljima
JOSIP HINGER
(22.I.1948. – 14.V.2004.)
ANA HINGER
(3.V.1949. – 25.II.2002.)
Ostat ćete vječno u našim mislima.
Počivali u miru!
Sin Igor s obitelji

SJEĆANJE
MIRKO DŽELETOVIĆ
(30.III.1915. – 26.IX.2002.)
IVANKA DŽELETOVIĆ
rođ. Kličić
(27.XII.1920. – 15.XII.1999.)

Tata, ovaj mjesec se navršava tužnih 20 godina bez tebe.
Ljubav prema vama je vječna.
Željka i Svjetlana

SJEĆANJE
(7.IX.2018. – 7.IX.2022.)
na našeg anđela
SREĆKA MATIČEVIĆA

Počivao u miru Božjem!

Tvoje Mijana i Iskra

SJEĆANJE
(7.IX.2018. – 7.IX.2022.)
Na našeg voljenog sina i brata
SREĆKA MATIČEVIĆA

Fališ nam kao i prvog dana.

Tvoji: mama, tata i sestre s obiteljima

IN MEMORIAM
(8.IX.2012. – 8.IX.2022.)
ZDRAVKO MIJATOVIĆ
Dana 8. rujna navršilo se deset godina kako si otišao, ali s nama si uvijek i ostat ćeš u našim srcima i mislima zauvijek.

Počivaj u miru Božjem!

Tvoja supruga Mira, sestrić Darko i
sestrična Sanja s obiteljima

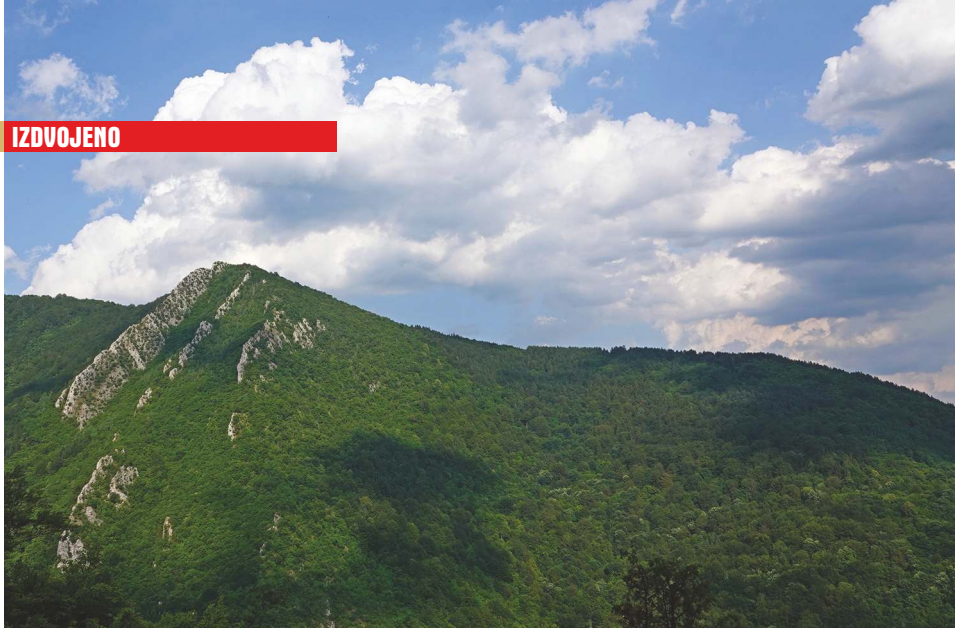

TUŽNO SJEĆANJE
(28.IX.2002. – 28.IX.2022.)

JOZO BOŽIĆ

Uspomenu na tebe čuvamo s poštovanjem i ljubavlju.
Počivaj u miru Božjem!

Tvoja obitelj

Iz knjige Borislava Topalića

Za one koji je još nisu nabavili, otkrivamo par fragmenata iz knjige "Prilozi za ostavinsku raspravu" Borislava Topalića, potrudivši se (uz vodiča Srpkia Pantića) pronaći i objektivom zabilježiti prirodne specifikume koji se spominju u tekstu.

Knjiga je objavljena ljetos u izdanju Opće biblioteke Vareš i podsjećamo da je u Varešu možete nabaviti isključivo u redakciji našeg lista (po cijeni od 15 KM).

*

Nekad po više dana, a znao sam i pun mjesec provesti kod babe na selu. Čuvao krave u Šumici ispod Krčevine, i na zapuštenoj kosanici ispod Njivice. A kad bi Njivica bila iskošena i sijeno pokupljeno, upuštao sam ih da bez nadzora pasu u ogradi. Od tada je moja jedina redovna obaveza bila da ih otjeram na potok putem pod Jošilovinu, a poslije da napojim i kobilu, nju na vodi.

Bila čuvena voda; od izvora je provedena nad korito u izoliranoj baskiji. U bremsi se donosila kući. Tamo bih se zatrpavao poravnim putem kroz njive i livade, s plavim bokalom u ruci. Kad bih se otud vratio, neki bi mi iz ruku uzeo bokal i nadušak se iz njega napio, pa bi trepćući predahni, kao vraćajući od uzbuđenja izgubljen dah; otro se po ustima nadlaničom. A ako se još zadesi od onih koji su lukavstvu skloni, zagledan u mene tad bi reci: "Ova voda slatka, čim si je zasladio!?" A ja bih u to povjerovao, da je voda koju sam donio odnekud slađena, osjetio se

srećan, nezamjenjiv i važan, i jedva čekao da me opet pošalju na vodu.

Babinu dorastu kobiletinu, svu zaobljenu i bijesnu, vodio sam zaularenu istim putem. Ona mi je zadavala više muke nego sve krave zajedno kad sam ih čuvao. I ne znam zašto je baba tu bezobraznicu uopšte držala, jer ta gotovo da nije ništa radila. Ljeti bi je s komšijskim konjem uveli u vršaj, sjeseni na njoj iz Točila dogonili drva (za ogrijev) i mlivo iz Kalasovog mlina u Pajtovu kad bi se žito samegli. Ta spodoba uvijek bi na mene izbeći oči kad sam pokušavao da je zajašem i okretala se da me ujede za nogu dok sam se starao o tome kako da se održim na njenim leđima držeći se čvrsto za grivu, a ne ispuštajući ni povodac. A onda bi stala da se zaskakuje naizmjenice zadnjim i prednjim nogama dok me ne bi zbacila; u tome dosljedna, i po desetak puta do vode. Kad bi na koritu pila, malo-malo pa bi podizala

glavu da me osmotri svojim zlim očima, i na povratku se nikako ne bi dala zajahati.

*

Iza Njivice počinju Točila kao nastavak karasovinskih strana koje se uzdižu iznad planiničkog Pomola, a otud strmo spuštaju u Stavnju. Potoci su se Točilima sjurivali samo za najvećih kiša jer se dio ove strmeni nalazi pod siparom. U Točilima je jama, Tamnica, koja u tebe zja tamom i studeni, a kad u nju baciš kamen, on njenim stranama odzvanja strahotno, tiše i tiše, pa se ne zna kad je stao ni koliko je duboko, ni čega sve u jami ima. Točila su cijelom dužinom ka Varešu zatvorena kamenom zidinom visine i do deset metara, zvanom Vraca. Ta zidina se samo na dva mjesta otvara čineći pobočnim stazama moguć prolaz: prvi je djelo prirode i njime je omogućen stari put s Planinice u Podjavor, Igralištu i u Majdan, a drugi je načinjen lagumima, za nesmetan promet karavana turskom kaldrmom koja je polazila od "Čantičke", uspinjala se do ovog prolaza pa će blagim usponom do Poljanica i Striježeva, pa u Visoko. Nakon probijanja ovog prolaza ostao je kameni šiljak visine do tri metra (tu je na ravnom dijelu puta odmorište zvano "na Šiljku") radnicima iz dvaju muslimanskih sela, Ostrljašima i Streževcima. Od Šiljka se Vraca svom silinom obaraju u rijeku i završavaju na Kapiji, kroz koju protiče Stavnja i prolazi put iz Vareša u Podlugove.

A gledajući ispred babine kuće, a još se bolje vidi sa Njivice, poprijeko, ali malo uviše od ravnog pogleda, na onu lijevu, još vrletniju stranu koja se uznosi nad rijekom, odakle s visine najviših mirskih livada babinu kuću rano jutarnje sunce obasjava, tamo se nad Bogošem uzdiže stjenčina Mištica. Nad njom povazan kruže orlovi i u njoj se gnijezde da bi u nedoba otud nalijetali u babine kokoši, koje bi ništa ne sluteći čupkale travu ispod ambara. I kad bi baba uvijek prekasno u sav glas zaujči: "Uj-uj-uj, uj-uj-uj, uj-ujuj", već bi crni dušmanin najbolju koku spodbio, u svojim kandžama je nosio krajnjim naporom mašući krilima, zato leteći samo uniže, da bi na nekom od djedovih hras-tova u dnu Šumice skriven sjeo i sladio se njenom utrobom.

Tri velika kamena hrbata od Mištice se obrušavaju u Stavnju tako da oblikuju ponosno uzdignutu lavlju glavu obraslu grivom. A bočna, pošumljena strana, koja se s desna uz nju veže i spušta duž cijelog Pajtova, dok blagom kosinom spram horizonta slazi ušću Male rijeke, dočarava potpunu sliku ogromnog lava koji leži uz Kapiju i čuva ulaz u Vareš.

Neka druga vremena

Poslije Drugog svjetskog rata, u vrijeme kapitalne izgradnje koju je za sobom povlačilo otvaranje rudnika željezne rude "Smreka", slika grada drastično se mijenjala. Oko katoličke crkve, katedralnog izgleda i dimenzija, koja je od početka 20. stoljeća potpuno dominirala među vareškim kućercima, nastajale su nove stambene zgrade i nova zdanja javnih ustanova. I dok gledamo primjere tadašnje urbanizacije, istodobno pada u oči i dio okoliša, vareške padine tada su bile gotovo gole, a danas, nakon rata 1990-ih i značajnog iseljavanja što je za posljedicu ostavilo neobrađivanje i zapuštanje posjeda, posve ih prekrši šiblj i drač.

B

Proizvodnja i trgovina
modnih tkanina i
modne konfekcije

71330 Vareš | ul. Zvijezda 25 (poslovna zgrada Bobovac)
tel./fax: 032 849 300 | e-mail: info@profitex.ba
www.profitex.ba

osnivač i izdavač: HKD "Napredak", Podružnica Vareš • za izdavača: Mario Mirčić • adresa uredništva: 71330 Vareš, Zvijezda 25, tel.: +387(0)66/116-025, fax: +387(0)32/843-094 • internetska adresa: <http://www.vares-bobovac.com> • e-mail: listbobovac@hotmail.com • žiroračun u KM: 3385802224035182 kod UniCredit Bank d.d., s naznakom: za list "Bobovac" • račun za devizne uplate: 20013680001, IBAN broj: BA39 3385 8048 2407 4883, SWIFT: UNCRBA 22 • cijena godišnje pretplate: BiH – 30 KM, zemlje regije i Europske unije – 80,40 KM (42 €), zemlje Beneluksa i Skandinavije – 92,40 KM (47,50 €), Sjeverna Amerika – 101,40 KM, Australija – 104,40 KM • naklada: 500 primjeraka • izlazi jedanput mjesečno • glavni i odgovorni urednik: Mladenko Marijanović • uredništvo: Zlatko Filipović, Čedomir Jelić, Dubravko Tokmačić i Mijo Vidović • tisak: "Dobra knjiga" d.o.o. Sarajevo

Određ izviđača "Zvijezda" Vareš u rujnu je organizirao svoje 9. po redu međunarodno izviđačko-orientacijsko natjecanje "Dani prijateljstva" 2022. godine. Odazvali su se izviđači iz cijele Bosne i Hercegovine, od Stolca, preko Mostara, Jablanice, Konjica pa preko Sarajeva, Zenice, Nemile, Banovića, Doboj-Istoka, Brčkog, Prijedora do Broda, te izviđačke organizacije izvan BiH: iz Kikinde, Temerina, Beograda, Arandjelovca i Šapca. Na natjecanju je sudjelovalo preko 400 izviđača raspoređenih u 3 kategorije: poletarci i pčelice, mlađi izviđači i izviđači, i planinke. Uz gotovo 60 ekipa bili su pratioci, brđani i brđanke, kontrolori i servisno osoblje. Svečano postrojavanje i otvaranje natjecanja održano je u prostoru između Osnovne škole "Vareš" i Male škole, a izviđače su pozdravili Maja Berberović ispred OI "Zvijezda", općinski načelnik Zdravko Marošević i predsjednik Saveza izviđača Federacije BiH Nermin Zagorčić.

Rezultati: u kategoriji poletaraca i pčelica prvo mjesto ekipa "Pačići" (OI "Crni Vrh" Tešanj), drugo mjesto ekipa "Milicini genijalci" (OI "Stari Grad" Mostar), treće mjesto ekipa "Kolibrići" (OI "Vrba" Doboj-Istok). U kategoriji mlađih izviđača prvo mjesto ekipa "Sigma" (OI "Igman 92" Ilidža), drugo mjesto "Koče žri" (OI "Neretva" Konjic) i treće mjesto ekipa "Crne mambe" (OI "Vrelo Bosne" Ilidža), a u kategoriji izviđača i planinki prvo mjesto ekipa "Lavovi" (OI "Voždovac" Beograd), drugo mjesto "Zeko komerc" (OI "Smet" Zenica) i treće mjesto ekipa "Kontra azimut" (OI "Igman 92" Ilidža). Natjecanja su prošla u dobrom duhu, iako ove godine uz ne baš povoljne vremenske prilike. Ekipa koje su se natjecale imale su za predzadatak donijeti hranu za pse u azilu. Prikupljeno je 330 kg hrane te

Vareš kao izviđački centar

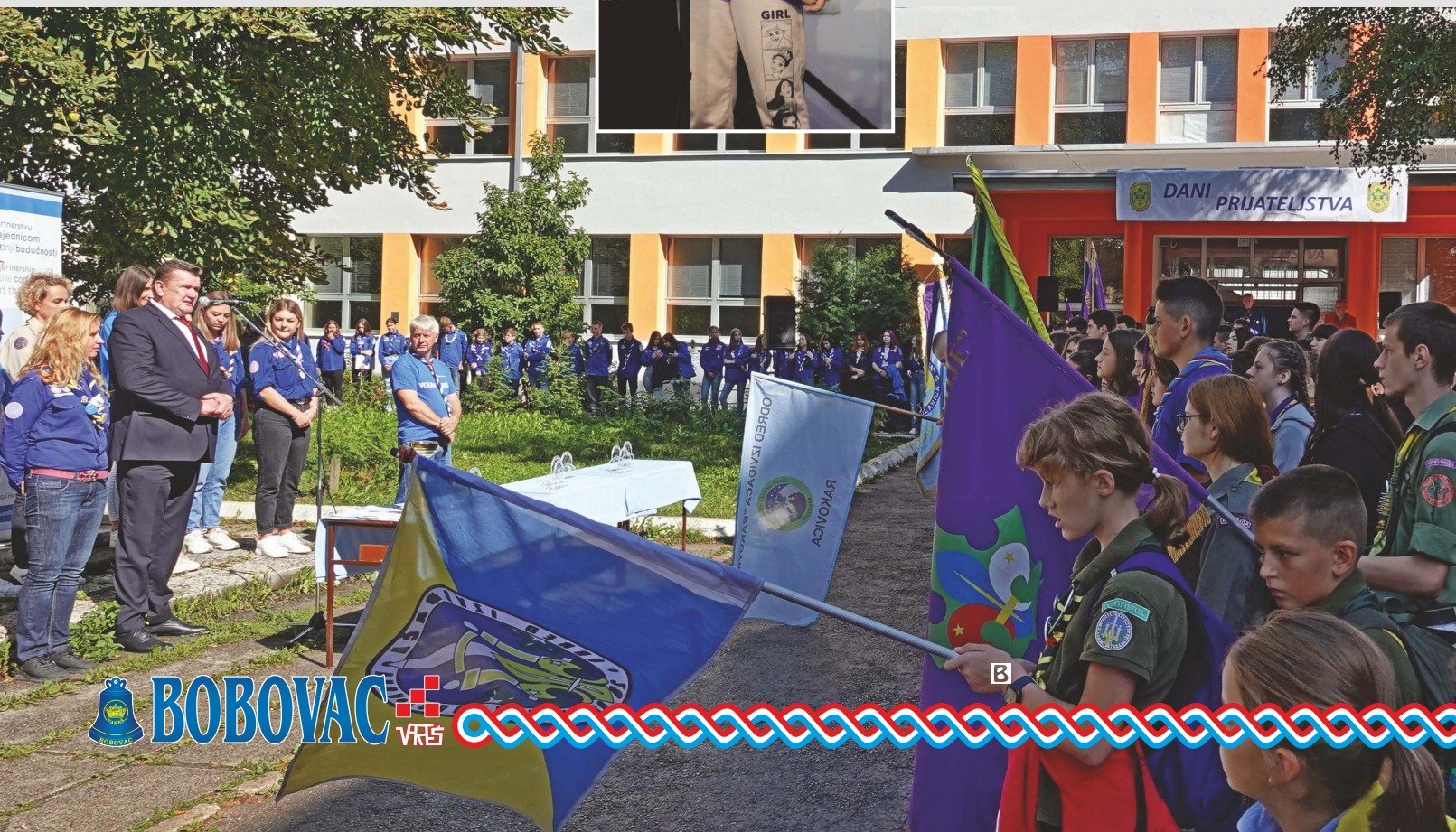

je ista uručena vareškoj udruzi za zaštitu životinja "Žučo". Natjecatelji u kategoriji izviđača i planinki su prespavali pod šatorima na Ponikvama, dok su ostale kategorije, koje su ostale na spavanju, prenoćile u dvorani za tjelesni odgoj MSŠ "Nordbat 2". Starješina akcije bila je Vesna Hinger.

Zahvaljujemo sponzorima i donatorima ove manifestacije, a to su Općina Vareš, Ministarstvo obrazovanja, znanosti, kulture i sporta ZDK-a i kompaniji Adriatic Metals (Eastern Mining). Zahvaljujemo također Osnovnoj školi "Vareš" i srednjoškolskom centru u Varešu za ustupljene prostorije, a za medijsko praćenje zahvaljujemo Hrvatskom radiju "Bobovac" i Listu "Bobovac" – naveli su iz OI "Zvijezda", na kraju dodajući – također hvala i roditeljima članova našeg Odreda koji su spremili obrok za goste pristigle navečer uoči natjecanja.

A kao kruna "Danima prijateljstva" navečer 10. rujna u Radničkom domu u Varešu održan je Festival izviđačke pjesme "FIP 2022". Rijetki su gradovi u kojima se održava ovakav festival, pa je tako Vareš u društvu sa Zenicom, Osijekom i Beogradom. Na ovom festivalu revijalnog karaktera sudjelovali su izviđači iz raznih krajeva BiH i iz zemalja okruženja: Srbije, Hrvatske i Crne Gore. U prepunoj dvorani Radničkog, osim tradicionalnih izviđačkih pjesama koje su izviđači navikli pjevati na svojim susretima uz logorsku vatru, izvedeno je i desetak novih, autorskih pjesama. Nastupio je na kraju i mladi vareški rock bend "Orion", a poslije festivala upriličeno je druženje izviđača, uručene su zahvalnice i diplome. Festival je sponzoriran od Federalnog ministarstva kulture i sporta i Općine Vareš.

B

BOBOVAC VRS

